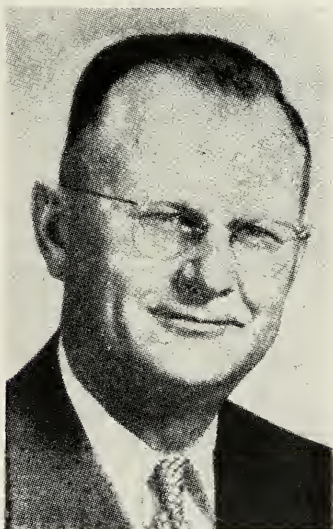
Skandinaviens Stjerne

NR. 7 JULI 1955 104. ÅRGANG

Apostel Delbert L. Stapley
af De Tolv Apostles Råd

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 7 JULI 1955 104. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12. København F.

Junius M. Sorensen
Missionspræsident
ansvarshavende red.

Mary Kaiser
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

På grund af sommerferie udkommer dette nummer af »Stjernen« med nogen forsinkelse.

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

For nogle få dage siden læste jeg en tale, som blev holdt i Tabernaklet i Salt Lake City, Utah, af apostel Mark E. Petersen ved General-konferencen i april 1953. Den indeholder så mange værdifulde råd og vejledninger, at jeg synes, den bør læses af alle sidste dages hellige og anvendes i deres daglige liv, og jeg har derfor ladet den oversætte og trykke i »Stjernen«, så alle danske søskende kan læse den og tænke alvorligt over indholdet.

Junius M. Sorensen, missionspræsident.

Tale af Mark E. Petersen

Må jeg læse de smukke ord for Dem, som netop er blevet sunget af vort vidunderlige kor:

»Herren er min hyrde, mig skal intet fattes, han lader mig ligge på grønne vange. Til hvilens vande leder han mig, han kvæger min sjæl, han fører mig ad rette veje for sit navns skyld. Skal jeg end vandre i dødsskyggens dal, jeg frygter ej ondt; thi du er med mig, din kæp og din stav er min trøst. I mine fjenders påsyn dækker du bord for mig, du salver mit hoved med olie, mit bæger flyder over. Kun godhed og miskundhed følger mig alle mine dage, og i Herrens hus skal jeg bo gennem lange tider«. (23. Salme).

Det er et stort vidnesbyrd. Jeg er taknemlig over, at koret sang denne salme og derved gav os salmistens vidnesbyrd, fordi dette har været en konference med vidnesbyrd — vidnesbyrd efter vidnesbyrd om vor Herre Jesu Kristi guddommelighed, vidnesbyrd efter vidnesbyrd om vor Fader i himlens godhed overfor alle mennesker, som vil følge ham og virkelig gøre ham til deres hyrde. De mennesker, som således følger ham, bevidner virkelig pågny dag efter dag, at Herren er deres hyrde; intet skal fattes dem, og de skal sige: »Kun godhed og miskundhed følger mig alle mine dage, og i Herrens hus skal jeg bo gennem lange tider.«

Jeg husker også, at koret har sunget ordene fra Esajas: »Vi for alle vild som får.« (Es. 53:6). Og så husker jeg Frelserens smukke historie:

»Hvad mener I? Hvis et menneske har hundrede får, og et af dem farer vild, vil han så ikke forlade de ni og halvfems oppe på bjergene og gå ud og lede efter det, der for vild? Og lykkes det ham at finde det, sandelig siger jeg eder: han glæder sig mere over det end over de ni og halvfems, som ikke er faret vild. Således er det ikke jeres himmelske Faders vilje, at en eneste af disse små skal fortabes.« (Matt. 18: 12—14).

Kirkens værk er et omvendelsens værk. Dette er blevet tydeligt tilkendegivet gennem vidnesbyrdene og de vidunderlige taler, der er blevet holdt her, og ved de indtrængende ord, som har lydt om yder-

ligere omvendelse. Vi søger at omvende os selv, vore børn og alle mennesker, der vil lytte til os — omvendelse til det punkt, hvor vi og de vil være villige til at anerkende vor Frelsers lærdomme og befalinger: »......det er ikke jeres himmelske Faders vilje, at en eneste af disse små skal fortabes.« (Matt. 18:14).

Men til trods for alt det arbejde, der udføres i Kirken med hensyn til omvendelse og lærdomme, og der udføres meget vidunderligt arbejde, er der nogle tilfælde, hvor folk går imod og falder bort. Sommetider anerkender de falske ledere og falske læreres lærdomme, som leder dem vild.

Ofte har jeg spurgt mig selv, hvordan det kan være, at nogle mennesker falder bort fra sandheden. Jeg har aldrig troet, at nogen falder pludselig bort, lige på een gang, lige så lidt som et menneske, der har været retskaffen og hæderlig hele sit liv, pludselig skulle gå hen og lave et bankrøveri. Der går et forberedende arbejde forud. Der er en eller anden »blødgørelses«-proces, der fører til frafaldstilstanden. Store synder følger sædvanligvis efter små synder, og jeg tror, at dette er sandt med hensyn til folk, som falder bort fra sandheden.

Sæd bliver sået, tvivlens, vantroens, mistillidens og uærbødighedens sæd. Disse forskellige slags sæd bliver vandet; de bliver næret, og til sidst bliver de helt udviklet, indtil de har frembragt deres dårlige frugt.

Hvem sår denne tvivlens og mistillidens sæd? Den bliver sået på mange måder. Jeg skal nævne nogle få af dem.

Jeg har hørt om en mand, som påstår at være en meget god sidste dages hellig. Han påstår, at han elsker Kirken, men han elsker også verden, og han lever, så nær han på nogen mulig måde kan, op til ulydighedens linie, uden helt at overtræde lovens bogstav. Han er ikke klar over, at han endda må undgå selve tilstedeværelsen af det onde. Han er muligvis ikke klar over, at ved at leve så nær op til ulydighedens linie, som han kan, sår han tvivlens og mistillidens sæd i andres sind.

Der findes dem, der lever i åbent opror mod Guds ord og til stadighed og med vilje trodser befalingerne, og naturligvis efterlader de tvivl i andres sind og nedbryder respekten for sig selv.

Og så er der den sæd, der sås af nogle af vore lærere og forkyndere inden for vore egne organisationer, som holder af at fremme en eller anden ny læresætning, eller en ny fortolkning, eller en eller anden udspekuleret teori, eller noget der er sensationelt, fordi det at fremme det sensationelle synes at nære deres eget selv, fordi de bliver midtpunktet i en diskussion.

De fleste af vore lærere og forkyndere er vidunderlige. De lærer os sandheden; de fremkalder omvendelse i deres tilhoreres sind og hjerte. Men der findes enkelte lærere, som sår tvivlens sæd ved udspekulerede og usunde dogmer, og ved at gore dette gor de nogle af deres tilhørere »more«, om man så må sige, så de måske senere går over til de frafaldne lærere, som findes iblandt dem.

•

Det er min fulde overbevisning, at når nogen af os modtager en eller anden stilling i Kirken, modtager vi samtidig ansvaret for dette kald, lige meget hvad det er for et kald. Jeg tror, at hvis en person modtager en stilling som lærer i en af vore organisationer, eller hvis han tager imod det ansvar at tale fra talerstolen, anerkender han samtidig det ansvar, der følger med kaldet. Han bliver Kirkens repræsentant i den stilling. Enhver lærer og enhver forkynder er derfor, når han modtager et sådant kald, bundet af pligten til at repræsentere Kirkens officielle synspunkter og lærdomme, og til i sin klasse eller fra talerstolen at lære tilhørerne de officielle læresætninger, med den ene tanke i sindet, at han skal bringe omvendelse i hjertet på dem, der lytter til ham. Jeg tror ikke, at omvendelse til sandheden kommer ved at lære folk halve sandheder eller usandheder.

Vore klasseværelser og vore forsamlingssale er med store bekostninger blevet bygget udelukkende med een tanke, og det er, at vi i dem må undervise om sandheden, så vi kan omvende dem, der kommer der, så de til gengæld vil efterleve evangeliet og udarbejde deres egen frelse på jorden.

Jeg tror ikke, at klasseværelserne eller talerstolene i vor Kirke er bygget som laboratorier, hvor vi skal eksperimentere med nye læresætninger og udspekulerede begreber. De er udelukkende til brug for dem, der er villige til at omvende mænd, kvinder og børn til sandheden.

Der er kun eet menneske i hele verden, som har ret til at indføre en ny læresætning i denne Kirke, og dette menneske er Kirkens Præsident. Altså lærere, vil I, indtil I bliver Kirkens Præsident, være villige til at lade jer nøje med de for tiden officielt anerkendte lærdomme i Kirken?

Jeg tror ikke, at vi kan undgå det ansvar, at nogen bliver ført på en gal vej, hvis vi underviser i forkerte principper. Jeg tror ikke, at nogen af os har råd til at påtage os det ansvar.

Jeg tror derfor ikke, at vi i vore klasser eller i vore prædikener kan bringe synspunkter og lærdomme, som ikke er anerkendt og officielt forsvaret af Kirken.

Jeg tror ikke, at nogen lærer i nogen organisation har ret til at kassere det foreskrevne lektiekursus og erstatte det med ugebladsartikler, filosofiske diskussioner, foredrag eller andre uvedkommende ting.

Jeg tror ikke, at vi i vore klasseværelser eller vore taler kan bringe filosofi og læresætninger, skabt af verdens uinspirerede mænd, lige meget hvor godt uddannede de er, og fremsætte dem som anerkendt sandhed.

Jeg tror ikke, vi bør anerkende enhver teori, fremsat af videnskabsmænd, som om den var sand. Disse mænd skifter mening alt, alt for ofte til det.

Jeg tror ikke, at vi i vore klasser og vore taler bør bringe andre kirkers lærdomme og lære folk, at det er anerkendt sandhed.

Esbjerg 15., 16. og 17. juli.

Jeg tror ikke, vi bør undervise i de lærdomme, som British-Israel eller lignende organisationer fremsætter, selv om de måske er sensationelle, og fremstille dem for vore medlemmer, som om de var sande.

Jeg tror ikke, vi i vore klasser bør give tid til diskussioner om de påståede fortolkninger af målene på den store ægyptiske pyramide, fantastiske og utroværdige som de så ofte er.

Jeg tror ikke, vi bør anerkende de gængse synspunkter, at de ti tabte stammer er blevet fundet i de nordlige lande i Europa, eller at de er blevet benævnt, registreret og klassificeret.

Jeg tror ikke, at vi kan anerkende den mærkværdige tanke, at den mytiske Odin fra Norden i virkeligheden var verdens Frelser, der udførte sit værk blandt de nordiske lande i Europa eller blandt de ti stammer.

Jeg tror ikke, at vi skulle fæste lid til de meget udspekulerede teorier om geografien i Mormons Bog.

Jeg tror ikke, at der var to Cumorahs høje, en i Mellem-Amerika og en i New York, for at gøre det lettere for Profeten Joseph Smith, så den stakkels dreng ikke behøvede at vandre helt til Mellem-Amerika for at få de gyldne plader.

Jeg tror ikke, vi kan være gode sidste dages hellige og tvivle på de elleve vidners vidnesbyrd i Mormons Bog.

Jeg tror ikke, man har et vidnesbyrd om sandheden, hvis man betvivler nøjagtigheden af oversættelsen af Mormons Bog.

Jeg tror ikke, man kender kendsgerningerne eller er ærlig over for sig selv, hvis man betvivler manifestet (den officielle erklæring om polygami), som det findes i Lære og Pagter.

Jeg tror ikke, vi bør prøve at opstille vore egne personlige indfald som Kirkens lære. Jeg tror ikke, at min personlige frelse på nogen måde vil være afhængig af, at jeg spiser hvidt brød eller hvidt sukker. Jeg tror ikke, Kirkens lærdomme på nogen måde har noget at gøre med, om jeg spiser fuldkornsbrød eller brød af fintmalet mel.

Jeg tror ikke, vi kan være gode kristne, lige meget hvilken sekt vi tilhører, hvis vi nægter at tro på, at Jesus Kristus døde på korset. Jeg tror ikke, at nogen kan være en god kristen, uanset hvilken sekt han tilhører, hvis han betvivler Jesu Kristi bogstavelige, fysiske opstandelse på trediedagen efter korsfæstelsen.

Jeg tror ikke, vi kan være gode kristne af nogensomhelst sekt, hvis vi fornægter Det gamle Testamente. Jeg tror ikke, vi kan være gode kristne af nogensomhelst sekt, hvis vi fornægter epistlerne i Det nye Testamente.

Jeg tror ikke, vi kan være gode sidste dages hellige, eller at vi er loyale mod denne Kirke, hvis vi anerkender påståede åbenbaringer fra mænd og kvinder, som påstår at have modtaget dem til Kirkens medlemmers gavn, når vi ved, at Herren har udpeget Kirkens Præsident som det eneste menneske på jorden, til hvem han vil åbenbare sig for Kirken som et hele.

Jeg tror ikke, vi kan være gode sidste dages hellige eller gode kristne af nogensomhelst sekt og anerkende de lærdomme, som nogle fremsætter, at døden var en fejltagelse, at den kan undgås, og at vi kan opnå udødelighed uden at gå gennem døden, blot ved at følge en eller anden falsk profets lærdomme.

Jeg tror ikke, at vi kan ignorere Frelserens lærdomme, da han sagde:

»...... Og der skal ikke være nogen strid iblandt jer, som der hidtil har været; og der skal heller ikke være ordstrid blandt jer angående mine læresætninger, som der hidtil har været. Thi sandelig, sandelig siger jeg jer, at den, der har en trættekær ånd, er ikke af mig, men af djævelen, som er faderen til splid og uenighed, som opægger menneskers hjerter til at trættes i vrede med hinanden.« (3 Nephi 11: 28—29).

På den anden side tror jeg absolut, at hvis vi bringer falske lærdomme ind i vore klasser eller i vore taler, gør vi vore medlemmer en meget dårlig tjeneste, for vi forvirrer deres sind, vi får dem til at tvivle på sandheden, når den gives dem, og vi »gør dem møre« for de angreb fra frafaldne lærere, som kommer iblandt dem.

Jeg tror absolut, at hver gang vi lærer folk en eller anden udspekuleret idé, eller prøver at afsløre et mysterium, eller fremmer en lære, der ikke er anerkendt af Kirken, bidrager vi til den åndelige nedbrydning af dem, som vi påvirker.

Jeg tror, at hver gang vi ved vore handlinger eller vore lærdomme taler nedsættende om Kirken eller dens lærdomme, bidrager vi til den åndelige nedbrydning af de folk, vi omgås.

Jeg tror, at Gud vil holde os ansvarlige for hver handling og hvert ord, hvormed vi har bidraget til andre folks åndelige nedbrydning.

Jeg tror, at Kirkens Præsident i sandhed er Guds talerør på jorden, Profet, Seer og Herrens Åbenbarer, og at han og han alene har ret og magt til at give Kirken nye lærdomme eller nye fortolkninger af eksisterende lærdomme.

Jeg tror, at Jesus Kristus er Søn af den Evige Gud, Skaberen af himlen og jorden, at han døde på korset og opstod på den tredie dag, bogstaveligt og fysisk.

Jeg tror fuldt og fast, at ligesom vi alle dør, vil vi også, ved den opstandne Jesu Kristi magt, bogstaveligt og fysisk opstå.

Jeg tror, at Kristi åbenbarede lærdomme vil frelse os, uden at ubemyndigede personer har noget at gøre med det.

Jeg tror, at Herren har givet de sidste dages hellige et godt mål af intelligens. Jeg tror, at han venter af os, at vi skal bruge denne intelligens til at studere hans åbenbarede ord og til at følge hans profeter her på jorden, så vi ikke skal blive kastet hid og did af andre lærdomme.

Jeg tror, at han venter, at vore lærere og forkyndere skal bruge den sunde sans, han har givet dem, til at lære os den enkle sandhed, som frelser os, langt snarere end at lære os menneske-spekulationer

Esbjerg 15., 16. og 17. juli.

og -teorier, som blot forvirrer vort sind og fører nogle af vore folk lige ud af Kirken.

Jeg tror, at vi ved passende undervisning om den åbenbarede sandhed kan omvende os selv, vore børn og alle andre, som er villige til at lytte til os.

Jeg tror, at folk kun bliver omvendt til sandheden gennem sandheden og ikke ved at lære om halve sandheder og usandheder.

Jeg tror, at kun ved loyalt at lære og efterleve evangeliets sande principper kan vi opfylde de pligter, som Gud har givet os, og det er mit vidnesbyrd i Jesu Kristi navn. Amen.

Mark E. Petersen, af De Tolv Apostles Råd.

Templet i Schweiz

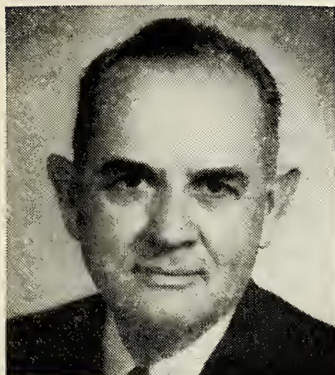
Det er nu officielt blevet meddelt, at indvielsen af det nye tempel i Schweiz vil finde sted for danske d. *10. september,* og vi bringer hermed et helt nyt billede af templet, der viser, hvor langt arbejdet er fremskredet. Som det vil ses, er det færdige tempel lidt anderledes end de første udkast og tegninger, der i sin tid blev offentliggjort.

Vi mødes til Stævnet

Apostel Spencer W. Kimballs tale

i København den 12. juni 1955

Mine kære brødre og søstre! Jeg har længe ventet på det privilegium at komme til Danmark. Søster Kimball og jeg var på en rejse gennem Europa for omkring 18 år siden, men vi kom ikke til Danmark eller til de andre nordiske lande. Vi kan nu se, at vi gik glip af meget. Det er en glæde at komme til Deres land og træffe alle I dejlige mennesker. Der er så mange gode mennesker fra Danmark i vort samfund, at jeg forbavses over at finde, at der er så mange tilbage her. En af mine nærmeste medarbejdere, Broder Mark. E. Petersen, er dansk, og han er altid meget stolt af det. Han siger ofte, hvis han har udført noget, der er meget godt: »Det er fordi jeg er dansker«. Det er helt interessant at finde, at næsten alle forretninger her tilhorer folk, som vi kender. I det mindste har de samme navne! Vi er meget vant til navnene Jensen og Madsen og Olsen, og blandt de bedste folk i Kirken finder vi disse mennesker. Det danske folk skaber udmærkede medlemmer.

Vi har netop hørt en smuk trio sunget af tre yndige unge piger, »Jeg har et vidnesbyrd.« Det er vidunderligt, når folk har et vidnesbyrd. Når de er sikre på det, giver det en stor tryghed. Der er mange folk, der ville betale mange penge for at købe et vidnesbyrd, men det kan ikke købes for penge. Men ethvert menneske kan få et. For nogen tid siden var der en katolsk præst, der talte med en af vore unge ældster, og de diskuterede de forskellige principper i evangeliet. Præsten sagde til ældsten: »Hvordan foler De angående dette program?« Og ældsten sagde: »Jeg ved, det er guddommeligt og sandt.« Og præsten sagde: »De siger det, som om De mente det.« Og ældsten sagde: »Jeg mener det af hele min sjæl. Har De ikke et vidnesbyrd?« Og manden sagde »Nej«. »Hvorfor underviser De da i noget, De ikke kender?« Og præsten sagde: »Det er en god levevej.« Han sagde: »Jeg ville ønske, det var sandt.«

Nå, hvert menneske i verden kan få den forsikring, for vor Herre Jesus Kristus sagde: »Enhver, der vil betale denne pris, kan få et vidnesbyrd. »Hvis I vil gøre min Faders vilje,« sagde han, »skal I vide om læren, om den er af Gud eller jeg taler af mig selv.«« Utallige steder i den hellige skrift har Herren gentaget denne udtalelse. Atter og atter sagde han: »I kan vide«. Prisen er høj, men det er indenfor ethvert normalt tænkende menneskes rækkevidde. Enhver mand eller

kvinde, som er gammel nok til at være ansvarlig for sine tanker, kan få denne positive vished. Men enten han er rig eller fattig, enten han er gammel eller ung, enten han er veluddannet eller mindre ovet, må han opnå denne oplysning og denne vished på samme måde. Intet menneske har endnu modtaget tilstrækkelig skolegang til, at han kan finde Gud gennem den. Intet menneske kan finde Gud gennem sin forstand, kun gennem hjertet og sindet. Man må bede, og bønnen må være ydmyg. Når han undersoger og læser og tænker, må han ned på sine knæ og bede sin himmelske Fader om at gøre det kendt for ham. Og der er ingen mand eller kvinde, som det vil blive nægtet. Enhver mand eller kvinde, som ikke kender guddommeligheden af Jesu Kristi program, har ikke været ydmyg nok og har ikke bedt med tilstrækkelig kraft. Apostlen Jakob sagde: »Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, da skal han bede om at få den fra Gud, der giver alle gavmildt og uden bebrejdelser, og så vil den blive ham givet. Man han skal bede i tro, uden at tvivle; den, der tvivler, ligner nemlig en havets bølge, som jages og kastes hid og did af vinden.«

Så vi tilbyder alt dette til verden. Hvis De ønsker at kende den, kan De få denne positive vished. Missionspræsidenten har givet os nogle iøjnefaldende udtalelser i aften om evangeliets gengivelse af åbenbaringen, engles og sendebuds komme fra Gud. Tror De på, hvad han sagde? Hvis De gerne vil vide, hvad han ved, er vejen åben for Dem.

Til Dem, som allerede er blevet døbt i Kirken, bringer vi nu vore hilsener og vor kærlighed, ligesom vi gør det til dem, der endnu ikke er medlemmer. Vi siger til Dem, at Herren elsker Dem, og det er ham en stor glæde, når De efterlever hans bud, og det er ham en stor sorg, når vi bryder hans bud. I Mattæus 5. kapitel siger han folgende: »I er jordens salt; men hvis saltet mister sin kraft, hvad skal det da saltes med? Så duer det kun til at kastes ud og trædes ned af mennesker.« Når man har modtaget dette vidnesbyrd og falder bort fra det, er det langt værre, end om man aldrig havde modtaget det. For os, som har haft lyset og så falder ned i mørke, er morket langt dybere. Folk mister ikke troen på een gang. Det er en gradvis udvikling. Man kan miste vidnesbyrdet, hvis man ikke fortsætter med at holde sit skjold rent. Den onde magt ved, hvordan han skal kræve menneskesjælene. Lucifer har været ude omkring nu i tusinder af år, og sammen med sine mange hjælpere har han læst mænds og kvinders tanker i seks tusind år. Han ved, at han ikke kan få mange folk til at begå alvorlige forbrydelser straks, så han forsoger at få dem til at blive ligegyldige og slappe. Hvis han kan få medlemmerne til ikke at komme til deres moder, at begynde at kritisere, at hore op med at efterleve Visdomsordet, at høre op med at betale deres tiende, eller at begynde at bryde sabbatsdagen, ved Lucifer, at han har dem på vej, for lidt efter lidt vil deres vidnesbyrd miste sin kraft, og det, som var så klart og kosteligt, bliver af mindre værdi i den enkelte persons sind.

Herren vidste dette, og han kæmpede imod det under hele sin gerning. Paulus vidste det. Han sagde: »Når I er blevet døbt og har opfyldt ordinancerne, så lad os stræbe mod det fuldkomne«. Frelseren sagde: »Vær derfor fuldkomne, ligesom jeres Fader i himlen er fuldkommen.« Og således må Kirkens medlemmer blive ved med at »holde fast ved jernstangen«. De må ikke sidde ned og vente, men må holde sig til det yderste aktive altid. Vidnesbyrd passer ikke godt sammen med passivitet. Vidnesbyrd omgås ikke godt med synd. Hvis mænd og kvinder bryder Guds love, så mister vidnesbyrdet sin kraft.

I den magtfulde prædiken, som Frelseren gav os, kendt som Bjergprædikenen, gav han os nogle vidunderlige standarder, som vi kan måle vort liv med. »Derfor, den, der bryder et af de mindste blandt disse bud og lærer menneskene således, han skal kaldes den mindste i himmeriget......« Det er i sandhed en erklæring. Og så fortsætter han med at sige: »I har hørt, at der er sagt til de gamle: Du må ikke slå ihjel.« Men Kristus giver os et højere plan, hvorpå vi skal leve. Han sagde: »I behøver ikke slå ihjel for at bryde loven, men den, der bliver vred på sin broder, er skyldig for domstolen.« Se, det giver os noget at stræbe efter. Han siger atter: »I har hørt, der er sagt: Øje for øje, og tand for tand«, gengældelsens lov, hvis du gør mig fortræd, gør jeg dig fortræd; hvis du fornærmer mig, fornærmer jeg dig. Men Frelseren gav os en højere lov, som alle hans hellige skulle efterleve. »Men hvis nogen giver dig et slag på din højre kind, så vend også den anden til.« Der skal en hellig til at efterleve dette godt. Det er ikke let. Han siger atter: »Og hvis nogen vil stævne dig for retten og tage din kjortel, så lad ham også få kappen!« I stedet for gengældelsens lov, har vi en højere lov. »Og hvis nogen tvinger dig til at følge ham een mil på vej, så gå to mil med ham!« Og det er ikke let — den højere lov, at glemme sig selv, at elske sin næste højere end sig selv. Og så kommer han også til den tanke: »I har hørt, at der er sagt: Du skal elske din næste og hade din fjende«, men nu forlanger den højere lov, at man skal elske sine fjender, velsigne dem, som forbander en, gå til dem, som hader en, og bede for dem, som foragteligt misbruger eller forfølger en. Hvilket højt ideal, hvilken selvbeherskelse! Og så belønningen: »Så I må vorde jeres himmelske Faders børn.«

I ser, brødre og søstre, det er ikke tilstrækkeligt blot at blive døbt og modtage den Helligånd. Der må være stadig årvågenhed; vi må stadig arbejde på at fuldkommengøre vort liv.

Så siger han: »Thi hvis I elsker dem, der elsker jer, hvad løn får I så? Gør ikke også tolderne det samme? Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I så? Gør ikke også hedningerne det samme?« Og så kommer den udtalelse, som jeg har gentaget: »Så vær I da fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen.« Kan I se de høje mål og idealer i Jesu Kristi evangelium? Det er mormonisme, for at bruge øgenavnet. Det er Jesu Kristi Kirkes mål. Intet mindre kan gøre det. Der vil være mange sidste dages hellige, medlemmer af

Esbjerg 15., 16. og 17. juli.

denne Kirke, som ikke vil modtage den højeste herlighed, fordi de, efter at de var på vej, bliver ledet på afveje på grund af deres egenkærlighed. De kommer bort fra sandheden, fordi de ikke gør deres liv fuldkomment. Og derfor er evangeliets ordinancer og medlemsskab i Kirken af vital nødvendighed, men ved siden af det må der også være en stadig retskaffenhed.

Lyt til dette høje ideal: »I har hort, der er sagt: Du må ikke bedrive hor. Men jeg siger jer, at enhver, som ser på en andens hustru, så han begærer hende, har allerede bedrevet hor med hende i sit hjerte.« Ser De det høje ideal? Dette betyder, at menneskenes hjerte må være lige så rent som deres legeme. Det er mormonisme — for at bruge dette øgenavn. Og det er i sandhed Jesu Kristi evangelium. Og vi siger dette uden frygt for, at nogen kan modsige det: der findes ikke nogen stor gruppe folk i hele denne verden, som kommer så nær op til at nå dette høje plan. For vi lærer vore små børn, at de aldrig må tænke vulgært, at de skal have opløftende, opbyggende tanker. Vi lærer vore unge, i alle vore organisationer, at de skal holde deres sjæle rene, og have rene hænder og et rent hjerte. Vi giver dem opbyggende aktiviteter, musik og skuespil og sport og alle andre interessante ting, som unge mennesker kan lide. Men ikke på den måde, som verden giver dem. Vi omgiver dem med beskyttelse, så de unge mennesker ikke bliver fristet til synd. De lærer at deltage i sport for sportens skyld og ikke blot for at vinde. Seksten tusind unge mænd spillede basket ball, og den højeste belønning blev givet for godt sportsmandsskab, ikke for at vinde. Og samtidig med at de lærer at spille, belæres de om at holde deres legemer fri for al besmittelse: ingen alkohol eller spiritus under nogen form, ingen tobak, te eller kaffe, men passende søvn og passende træning. Og på den måde bliver sporten under et religiøst program til stor gavn for de unge.

De lærer i skuespil ikke blot at spille roller, men at skabe skuespil og at vælge skuespil, som er rene og viser det bedste i livet. De lærer alle slags musikprogrammer, men de ledes bort fra de billige og hæslige. Dansen beskyttes mod synd: ren dans, bøn for dansen, og når den slutter, god, ren musik, ingen rygning, ingen drik, ingen råheder. Kan De finde noget bedre end dette? Det er Jesu Kristi evangelium, sommetider kaldt mormonisme.

Og således vokser ungdommen op ren. Der er af og til nogle, som kommer bort fra stien, men den allerstørste del af de sidste dages helliges ungdom er ren og pæn. Jeg udfordrer verden til at skabe en generation af unge, der kan sammenlignes med dem.

Under alle disse aktiviteter og i vore religiøse programmer lærer vore unge mænd og unge piger, at de aldrig må give efter for intimitet og aldrig må have seksuelle forbindelser, og at de ligeledes skal holde deres sind rent, således at den unge mand og den unge kvinde, når de går til det hellige tempel for at blive viet for tid og evighed, kan se hinanden ind i øjnene tværs over alteret, og kan sige til hinanden: »Jeg er ren, jeg er aldrig blevet besmittet«. Og så bliver de

viet i renhed. Kan De finde sådant noget i verden? Vi udfordrer verden til at skabe en generation af unge, der er sådan.

Vore unge mænd går i titusindvis ind i militærtjenesten. De møder al slags ondskab, som verden nogensinde har frembragt. Alle synder siden Adams dage findes indenfor hæren. Nogle få af de svage falder, men storstedelen af de unge bliver ved med at være rene, langt over den standard, der findes i den gruppe, de må arbejde sammen med. Det er et højt ideal. Her er verden. Verden har meget ondt i sig. Den hengiver sig til seksuelle og andre fornøjelser, og almindeligvis bliver disse ting, disse intimiteter ikke forbudt de unge. I nogle lande bliver der endog set gennem fingre med det og det billiges af forældrene til de unge, og unge mænd og kvinder har forhold, inden de bliver gift. Jeg vil gerne have, De skal vide, at vort ideal er et ideal, som kun få nationer eller folk når. Er vort ideal ikke godt, sundt og vidunderligt?

Ved De, hvorfor så mange unge mennesker bliver ved at være ubesmittede og rene? Fordi de har et vidnesbyrd, sådan som de tre unge piger sang om. De kender det i forskellige styrkegrader. De ved, at de skal stå til regnskab for hver synd, de begår; de ved, at de skal leve evigt, og de kan ikke le af disse alvorlige handlinger. Derfor holder de sig rene. Hvor må Herren elske den ungdom, der bliver ved at være trofast og sand!

Og så går vi videre, ligesom Herren gjorde i den første Kirke, med loven om hor. Han siger: »Du må ikke bedrive hor«, men vi lærer disse mennesker, når de bliver gift, at ingen mand eller kvinde nogensinde må blive interesseret, så de begærer nogen anden person i verden end deres egen hustru eller mand. Og atter udfordrer jeg verden til at skabe en generation som vi har; for jeg kan præsentere Dem for titusinder mænd og hustruer, som er dydige i dag i deres firsindstyvende, halvfjerdsindstyvende og tresindstyvende år, som går i deres grav, når de er meget gamle, i stort antal, og vil dø rene og aldrig har været umoralske. Hvor ellers vil De finde dette end i denne Kirke? Naturligvis vil der være en enkelt her og der og måske nogle få små grupper, men et folk, et stort folk, som består af mange, mange hundrede tusind, som er dydige og oprigtige og rene! De ser, vi nærmer os de standarder, som Kristus har sat. Vi er ikke fuldkomne. Ordet »hellig« betyder ikke fuldkommenhed. Det betyder »Jesu Kristi følgesvende«. Og vi følger ham ikke alene i de standarder, som han har sat, men i lærdommene og politiken og programmet: »Vær derfor fuldkomne«.

Og atter, til Kirkens medlemmer: Hele Bibelen henvender sig til Dem, for at holde Deres liv rent, for at efterleve alle ordinancerne og holde Dem udenfor bebrejdelse. I den sidste bog i den hellige Bibel, Åbenbaringernes Bog, er der et ord, som måske bruges mere end noget andet lignende ord, og det er henvendt til Guds hellige. Det er ordet »sejre«. Og Johannes, som var en Herrens apostel, og som virkelig havde åbenbaringer, sagde — og det var de ting, som

Herren befalede ham at skrive: »Den, der sejrer, ham vil jeg give at spise af livets træ...... Den, der sejrer, skal ingenlunde skades af den anden død...... Den, som har øre, han høre...... Den, som sejrer, ham vil jeg give af den skjulte manna, og jeg vil give ham en hvid sten, og på den sten er der skrevet et nyt navn, som ingen kender uden den, der får det.« Dette er rigets mysterier. De betyder intet for de fleste folk, der læser skriften, men de betyder mest for dem, der forstår hele Jesu Kristi evangelium. Han siger atter: »Den, der sejrer og til det sidste trofast gør mine gerninger, ham skal jeg give magt over folkeslagene.« Han siger: »Den, der sejrer, skal således iføres hvide klæder, og jeg vil aldrig slette hans navn af livets bog, og jeg vil vedkende mig hans navn for min Fader og for hans engle.« Hvad mener han med »sejre«? Han mener at fuldkommengøre vort liv, analysere vort liv hver dag, finde ud af, hvor vi er svage og så rette vore fejl. Atter siger han: »Den, der sejrer, ham vil jeg gøre til en søjle i min Guds tempel...... og jeg vil skrive på ham min Guds navn...... og også mit eget nye navn.« Jeg gentager atter, dette er mysterier, som kun kan forstås af dem, som har modtaget den Helligånd, som har studeret meget og bedt meget, som har adlydt befalingen om at slutte sig til Herrens Kirke og har gjort de hellige privilegier i Guds templer mulige.

Til slut, mine venner og brødre og søstre, vil jeg sige, belønningerne er sikre. Vi kan kende sandheden ved hjælp af et program, der består af renhed, studium og bøn. Vi kan opnå dette vidnesbyrd og denne sikkerhed ved at studere og bede og være aktive og stadig rene. Herren velsigne enhver af os, at vi må gøre det, at vi må være trofaste og sande, at vi ikke må blive trukket fra retfærdighedens sti af verdens tillokkelser.

Jeg bringer jer hilsener fra brødrene. De elsker jer meget højt. Vi beder alle for jer til stadighed. Vi har kun een interesse i vore hjerter, og det er at være til gavn for folket i Herrens Kirke. Bevar troen; hold familiebøn sammen med deres børn; hold familie-hyggeaftener, så Deres børn kan vokse op nært knyttet til Dem; vær hæderlige i alle Deres forpligtelser; vær gode borgere og gode naboer. De har det mest vidunderlige program i hele verden. Lev nu op til det!

Vi skænker jer vore velsignelser og vor kærlighed i Jesu Kristi navn. Amen.

Spencer W. Kimball, af De Tolv Apostles Råd.

Ånden er altid ny; kun det åndeløse lader sig gentage.

B. J. Fog.

De mennesker, som aldrig har tid, får mindst udrettet.

Lichtenberg.

Den kostbare perle

Der var engang en mand, som gennem hele sit liv havde søgt efter en smuk og fuldkommen perle, enestående i sin skønhed og glans, om hvilken han havde hørt, at den havde den forunderlige egenskab, at den kunne gøre alle de mennesker lykkelige, der lod sig inspirere af dens skønhed, kraft og fuldkommenhed.

Han søgte og søgte, og havde også fundet mange forskellige perler, der var smukke at se på, men alle havde de fejl, når man undersøgte dem nærmere, og når han så deres fejl, blev han ked af det og tænkte, at måske alle perler havde fejl, og at den ene fuldkomne han søgte, muligvis slet ikke eksisterede på anden måde end i hans egen fantasi.

Tilsidst, efter at han næsten havde opgivet, kom han til at søge et sted, han ikke tidligere havde søgt, fordi han slet ikke kunne tænke sig, at en smuk og vidunderlig perle kunne skjule sig der, og hvor stor var ikke hans glæde, da hans perle pludselig lå der og skinnede for hans øjne. Han kunne slet ikke rigtig tro, at det var sandt, og undersøgte den først meget nøje og skeptisk og sammenlignede den med alle de andre perler, han havde fundet, men denne overgik dem alle, og han fandt ingen fejl i den, den strålede og skinnede blot mere og mere i al sin fuldkommenhed, jo mere han gned på den og undersøgte den, og han glædede sig meget over sit held.

Hvilken vidunderlig opdagelse har jeg ikke gjort, tænkte manden, det må jeg fortælle alle andre mennesker; men nu undrede han sig, for de andre mennesker blev ikke glade for hans fund, som han havde troet, men sagde blot, at han måtte vist være blevet tosset, for sådan en perle fandtes ikke i hele verden, det vidste da alle fornuftige mennesker, og en perle kunne ikke have en sådan forunderlig kraft.

Men manden var ikke mindre klog, end han havde været hele tiden, og det var dog sandt, at han havde fundet den kosteligste perle i hele verden, og den eneste, der kunne gøre menneskene lykklige, — derfor fortsatte han med at fortælle om sit enestående fund, og nogle troede ham, og han fik da lejlighed til at glæde sig over den forunderlige magt, perlen fik over deres sind, således at de fik større lykke og glæde i deres liv end tidligere, — det skete ikke på een gang, men lidt efter lidt efter som perlens kraft fik indflydelse over dem; det var som om perlens fuldkommenhed fik menneskene til at erindre sig deres egen ufuldkommenhed og skamme sig over den, så de anvendte alle deres kræfter til at forsøge at blive fuldkomne som perlen var det.

Denne kostelige perle er evangeliet, som det findes i sin renhed og fuldkommenhed i Guds egen kirke, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige — der findes kun denne ene perle i verden, der er fuldkommen.

Ejnar Due Jensen, Horsens.

Esbjerg 15., 16. og 17. juli.

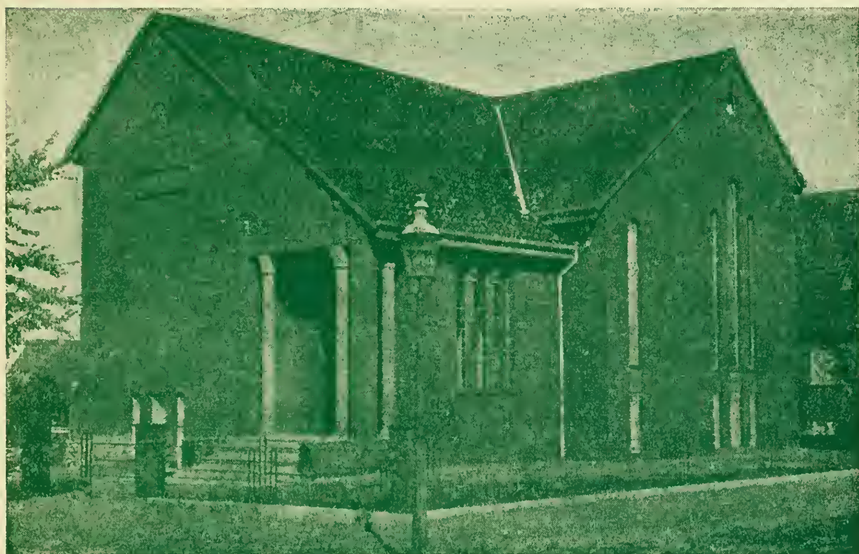
Er Mormons Bog Guds ord?

af *Jakob Jensen*, København.

(Fortsat fra sidste nummer).

Men Herren var med Josef, og han blev en lykkelig mand, og da Potifar så, at Herren var med ham, satte han ham over sit hus og overgav alt, hvad han ejede, i hans hånd, og fra den tid velsignede Herren ægypterens hus for Josefs skyld, og der var velsignelse i alt, både i huset og på marken, og han betroede alt i Josefs hænder og bekymrede sig ikke selv om andet end om den mad, han spiste. Men Josef havde en smuk skikkelse og så godt ud, og det skete, at Potifars hustru kastede sine øjne på ham og sagde til ham: »Kom og lig hos mig!«, men Josef sagde: »Se, min herre bekymrer sig ikke om noget i huset, og han har ikke unddraget mig noget undtagen sin hustru — hvor skulle jeg da kunne øve denne store misgerning og synde mod Gud?« Hun blev ved dag efter dag. Men en dag, da han var alene med hende og ingen andre var tilstede i huset, tog hun fat i hans kappe, men han flygtede ud af huset og lod kappen blive tilbage. Da hun nu så, at han havde ladet hende beholde kappen, kaldte hun på sine folk og sagde: »Han har bragt os en hebræer til at drive spot med os. Han kom ind og ville ligge hos mig, men da han hørte, at jeg gav mig til

PROGRAM

Esbjerg kirke

G. U. F. - STÆVNET

· ESBJERG 1955 ·

PRIS: 50 ØRE

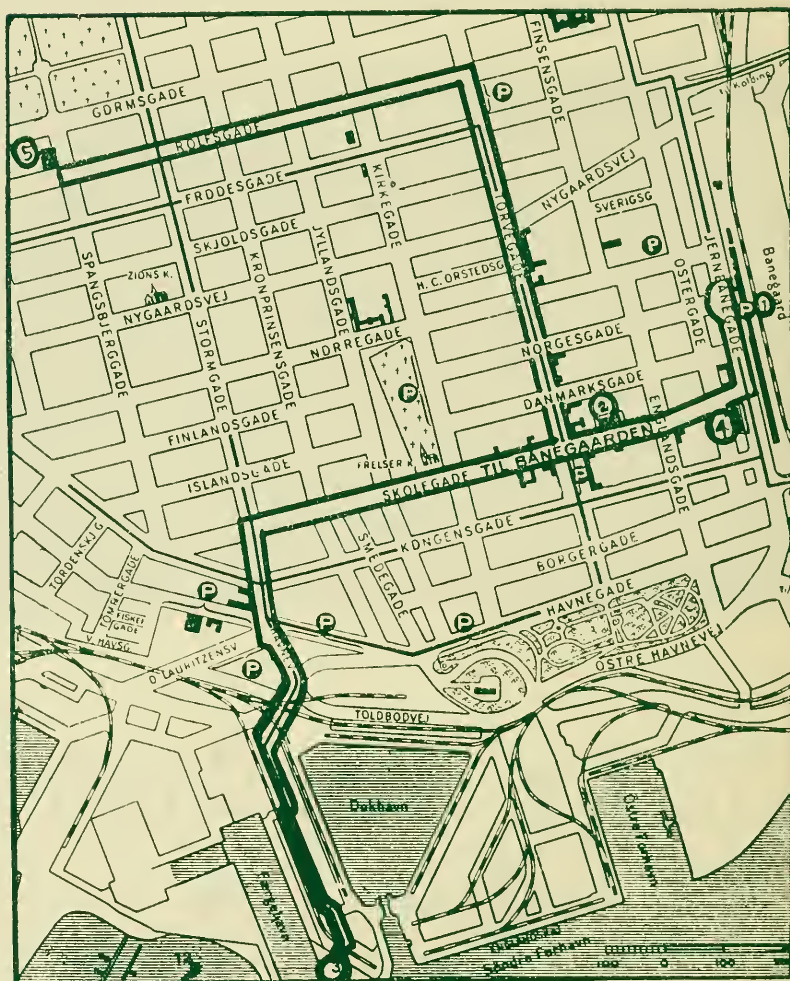
GENSIDIG UDDANNELSES-FORENING's

UNGDOMS-STÆVNE

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

ESBJERG

den 15., 16. og 17. juli 1955

1. Banegården. 2. Højskolehjemmet. 3. Færgen.
4. Skolen. 5. Kirken.

GENSIDIG UDDANNELSES-FORENING

i

DEN DANSKE MISSION

Junius M. Sorensen, Missionspræsident
Einar Nielsen, 1. Rådgiver
Grant R. Ipsen, 2. Rådgiver

G. U. F.s HOVEDBESTYRELSE

Ældste J. Paul Tegan, præsident
Missionær Inger M. Fischer, sekretær

Almindelige oplysninger:

Møderne afholdes på Hotel Esbjerg Højskolehjem og i Kirken (se kortet).

Hvert møde begynder præcis til den fastsatte tid.

Alle G. U. F.-medlemmer bør være på deres pladser 10 minutter før hvert mødes begyndelse.

Alle håndbøger og andre G. U. F.-materialer kan fås på Missionskontoret, Priorvej 12, København F.

Natlogi: Indskrivning finder sted: Fredag og lørdag kl. 8—9 og 17—18 på skolen (se kortet).

Tidspunkter for mødernes afholdelse

FREDAG d. 15. juli:

Kl. 9,45—16,50: .... Udflugt til Fanø
Kl. 20,00: .... Guld-og-grønt bal

LØRDAG d. 16. juli:

Kl. 11,00: .... Fællesspisning
Kl. 13,00: .... Fællesmøde med musik- og talekonkurrence
Kl. 16,00: .... Funktionærmøde i Kirken
Kl. 19,30: .... Festaften med skuespil o. m. a.

SØNDAG d. 17. juli:

Kl. 10,00: .... G. U. F.-konference
Kl. 14,30: .... Vidnesbyrdsmøde
Kl. 19,00: .... Konferencens afsluttende møde

FREDAG d. 15. juli 1955:

Udflugt

Kl. 9,45 mødes vi ved Fanøfærgen.
Kl. 10,00 afsejling til Fanø.
Kl. 10,20 ankomst til Nordby, Fanø.
Kl. 10,30 vi tager med busserne gennem Statsplantagen til Søfartsmonumentet i Sønderho.
Kl. 11,00 causeri ved turistchef Ejgil Rasmussen om øens historie og skikke. Rundtur i Sønderho (besøg i Sømandskirken).

Kl. 11,45 vi kører på den 15 km lange strand til Fanø Vesterhavsbad.
Kl. 12,15 den medbragte frokost spises i Kursalen.
Kl. 13,15 opvisning: »Fanø i ord, toner og billeder«.
Kl. 14,15 fri til badning og boldspil.
Kl. 16,00 indkørsel til Nordby.
Kl. 16,30 færge til Esbjerg.
Kl. 16,30 ankomst til Esbjerg.

Prisen for alt dette er *kun* kr. 10,00.

Kl. 20,00

„Guld-og-grønt“ bal

Entré kr. 2,50.

LØRDAG d. 16. juli 1955

Kl. 11,00:

Fællesspisning

på

Hotel »Esbjerg«

Kl. 13,00:

Musik- og talekonkurrence

Leder: Ældste *J. Paul Tegan.*

Åbningssang .... »Israels Håb«
Bøn
Bemærkninger .... Ældste J. Paul Tegan

»The King of Love my Shepherd is«

synges af Ruth Lauridsen, Lilli Christoffersen, Bente Christiansen — Odense

»Hvad er et højere moralsk liv indenfor S. D. H.?«

Tale af Gunnild Fischer — København

»Visselulle, godnat«

synges af Annelise Hellemann, Inge Petersen, Maja Andersen — Ålborg

»Styrke ved at leve et højere moralsk liv«

Tale af Hanne Schultz — Ålborg

»Vi beder Gud for dig«

synges af Ingrid Åe, Connie Nikolaisen, Rita Claffen — Esbjerg

»Glæde ved at leve et højere moralsk liv«

Tale af Rita Mikkelsen — Århus

»Hvide Rose«

synges af Grethe Neergård, Birthe Thomsen, Tove Frandsen — Århus

»Tilfredshed ved at leve et højere moralsk liv«

Tale af Jytte Rasmussen — Fredericia

»The King of Glory«

synges af Gunnild Fischer, Inge Magnussen

»Den med skyldfri hænder og hjertet rent«

Tale af Weber B. Pedersen — Odense

Afsluttende bemærkninger .... Ældste J. Paul Tegan
Slutningssang .... »G. U. F. vi synger«
Bøn

Kl. 16,00 møde for *alle* G.U.F.s funktionærer i kirken, Rolfsgade 123. Leder: Præsidenten for G.U.F. i Den danske Mission, Ældste J. Paul Tegan. Bemærkninger fra Missionspræsidentskabet. Instruktioner og demonstrationer fra Hovedbestyrelsen. Vi forventer, at *alle* funktionærer vil være til stede.

Kl. 19,30

Festaften

under præsidium af Ældste J. Paul Tegan
ledet af Emil Lauridsen

Åbningssang .... »Vi glædes og frydes«
Bøn
Velkomst ved .... Ældste J. Paul Tegan
Sang .... »I Danmark er jeg født«

Medlemmer af Ålborg Gren præsenterer:

Charleys tante

og

Charlottes onkel

Farce i 1 akt

Personerne:
August Wiberg .... Børge Klitgård
Charley .... Ældste Kaj L. Nielsen
Prip .... Anton Falden
Charleys tante .... Erna Klitgård
Charlotte .... Helga Broberg
Sofie .... Hanna Schultz
Et telegrafbud og en dreng

»Swing Low, Sweet Chariot« synges af
Ulla Nielsen
Tove Jørgensen
Evy Bruun
Anni Bruun
Ældste Gene Christiansen

Esbjerg gren: **Hvedebrødsdagenes overraskelser**

Farce i 1 akt

Personerne:

Inge Hansen og Aage Hansen

»May the Good Lord Bless and Keep You«

synges af Helga Broberg
Alice Larsen
Hanne Schultz
Karna Røgilds

Århus gren:

De ubudne gæster

Skuespil i 2 akter

Personerne:

Den gamle fader .... Marie Christensen
Filip, sønnen .... Jørgen Christensen
Marie, Filips hustru .... Ella Møller
En lille pige .... Grethe Neergård
En lille dreng .... Ole Christensen

Slutningssang .... »O, min Fader ...«
Bøn

SØNDAG d. 17. juli 1955

kl. 10,00: **G. U. F. - konference**

Præsentation af G. U. F.s valgsprog for 1955—56.

Lære og Pagter 6:7

»Tragt ikke efter rigdom, men efter visdom, og se, Guds hemmeligheder skal blive udfoldet for jer, og da vil I være rige. Se, den, der ejer det evige liv, er rig«.

Leder: Ældste J. Paul Tegan.

Åbningssang .... »Vær velkommen, Søndag morgen«

Bøn

Sang .... »Lad os stævne frem ...«

Skriftsted: 1. Joh. 3:1—3. Anne Margrethe I. Nielsen

»Hvorfor vi har et valgsprog — og hvorfor netop *dette* valgsprog blev udtaget«. Tom Nørup Nielsen

»En morgen så dejlig«

synges af Gunnild Fischer
Inge Magnussen
Henny Holmegård

»Tragt ikke efter rigdom, men efter visdom ...«

Tove Lykke Frandsen

»Og se, Guds hemmeligheder skal blive udfoldet for jer, og da vil I være rige«.

Ruth Rotbøll Lauridsen

»Face to Face« synges af Vera Nielsen

»Se, den, der ejer det evige liv, er rig«.

Erik Nielsen

Slutningssang .... »Nu Israels Genløser ...«

Bøn

Kl. 14,30:

Vidnesbyrdsmøde

Leder: Ældste J. Paul Tegan.

Åbningssang .... »Jeg ved, på hvem jeg bygger«

Bøn

»Were You There«

synges af Lilli Christoffersen, Bente Christiansen
Ruth Lauridsen, Edmund Nielsen og
Ældsterne: Laurel Madsen, Gale Jensen, Grant Radmall

Tale .... Aage Hansen

»The Stranger of Galilee«, bl. kor under ledelse af Ældste Roy E. Christensen.

Tiden overgives til vidnesbyrd.

Slutningssang .... »Guds Ånd som en ild ...«

Bøn

Kl. 19,00:

Stævnets afsluttende møde

Under præsidium af
Missionspræsident Junius M. Sorensen.

Leder: Ældste J. Paul Tegan.

Åbningssang .... »O, sig hvad er sandhed«

Bøn

Sang .... »Gør, hvad er ret«

Tale og uddeling af belønninger .... Ældste J. Paul Tegan

Tale .... Missionspræsident Junius M. Sorensen

»You'll Never Walk Alone«, missionærkor ledet af Ældste Roy E. Christensen.
Ved klaveret: Inger M. Fischer og Gunhild Tagmose.

Tale af den tidligere Missionspræsident i den danske Mission
Holger Larsen

Slutningssang .... »Skal vi svigte vore pagter?«

Bøn

Sange:

Israels håb

Zions ungdom, Israels hære;
Fremad drag mod synden ud.
Eders pagter hold i ære,
Og i kampen gå med Gud.

KOR

Israels ungdom, løft dit sværd
Mod al Last og ondt begær;
Husk dit krigsråb: Våg og bed!
Sejren vind med trofasthed.

Syndens tropper talrigt samles,
For at knuse sandheds sag;
Israels ungdom, her skal kæmpes,
Modigt frem mod fjendens drag.

Kæmp for livet; nu det gælder
Mod det onde fast at stå.
For hvert slag en fjende falder;
Skridt for skridt vi sejren nå.

Snart vil kampen være vunden
Og retfærdighedens drot.
Fremad, opad, Zions ungdom,
Lønnen er et kongeslot.

G. U. F. vi synger

G.U.F. vi synger højt på ungdoms vis,
Ingen sorg os tynger, evig er din pris.
Du på sandheds klippe byder stormen trods
Når vi aldrig slippe, skinner du for os.

KOR:

Altid, altid fremad, Gud skal vise vej,
Herligt at gå hjemad. G.U.F. svigter ej.

Sandheds skønne rose er vor største pryd.
Når Hans bud vi lyder, Gud os skænker fryd.
Under himlens stjerner går vi modigt frem,
Gud al ondskab fjerner, vi har fred i hjem.

Vi glædes og frydes

Vi glædes og frydes i sang med hverandre,
Ej mer vi på jorden som fremmede bo;
Guds tjen're med budskab i verden omvandre,
Forkynde os tusindårs hvile og ro.

KOR:
Når alt, som var lovet Guds børn, skal dem gives
Og ondskab og ufred ej nærme sig dem,
Da jorden som fordum Guds Eden skal trives,
Og Jesu vil sige til Israel: kom hjem!

Vi elske hverandre, og pagten vi ære,
Afstå fra alt ondt og i enighed bo;
Og når vore fjender i rædsel må være,
Vi jublende skue et tusindårs ro.

Ja, trygt vi til lammet, Guds Søn, os hengive,
Han fører os gennem al trængsel og ve,
Vort navn han i livets årboger vil skrive
Og råbe det ud, når en gang vi ham se.

O, min Fader

O, min Fader, Du, som troner
I en navnløs hellig fred,
Når skal jeg dit åsyn skue,
Se din nærheds herlighed?
En gang før min spæde barndom
Har min ånd jo dvælet dér;
O, min Fader, i din våning
Stod jeg tit din trone nær.

I en hensigt viis og herlig
Har Du mig på jorden sat;
Himmelsk byrd og slægt og venner,
Alt er skjult i glemslens nat.
Mangen gang en hem'lig tanke
Hvisked': »Du er fremmed her!«
Engang fri og salig vandred'
Jeg din fadertrone nær!

O, min Fader, Du mig lærte
Ved din Ånd at kalde så,
Men før kundskabsnøglen skænktes,
Grunden dertil dunkel lå.
Har jeg ikkun hist en Fader?
Hør fornuft og sandheds svar,
Sig, hvad jeg vil evig kende:
Dér jeg og en moder har!

Når min svage hytte lægges
Ned i jordens kolde grus,
Fader, moder, lad mig møde
Eder i jert kongehus.
Når jeg har mit mål fuldkommet,
Hvorfor I mig sendte her,
Kald mig hjem med fælles stemme,
Lad mig salig dvæle dér!

Vær velkommen, søndag morgen

Vær velkommen, søndag morgen,
Med din himmelsendte fred;
Vær velkommen; bort med sorgen,
Nu til bøn vi knæle ned.
Lærerne nu kærligt byde
Os til søndagsskolen hen,
Der med flid for os udtyde
Sandheds ord fra himmelen.

Hør! Sabbatens klokker kime,
Hor! det lyder rundt omkring,
Nu er søndagsskolens time,
Børneflokke strømme ind.
Hør, de synge; o hvor yndigt
Lyder barnestemmens klang!
Ren, uskyldig, intet syndigt
Hører til vor skolesang.

Her i hellig, ydmyg andagt
Synge vi vor Frelsers pris,
Med vort hjertes attrå frembragt
Søge ham, som gør os viis.
Her fra sandheds rene kilde
Frit vi drikke livets vand.
O, hvem vil den tid forspilde,
Som i skolen nydes kan!

Her vi møde slægt og venner,
Og forældre komme med.
Hver er flittig, når han kender
Herrens vise øjemed.
Når på pligtens sti vi vandre,
Blive vi i troen stærk,
Glade synge med hverandre,
Thi vi kende Herrens værk.

Lad os stævne frem

Lad os stævne frem for vor Herres store sag,
Så når livet er endt, vi kan ha' Guds velbehag.
For sandheds sag lad os drage Åndens sværd,
Det mægtige sandheds sværd.

KOR:
Frygt ej, selv om fjendens magt er stor,
Frejdigt, for med Gud vi alt formår;
Mod al ondskab og mod synd vi fører krig
Og til Gud, vor Fader, sætter lid.

Vi vil holde ud, skønt vi kun er nogle få
Om end fjenden sig ruster og hårdt os trænger på.
En usynlig magt vil hjælpe os hver dag,
Så kæmp for sandheds sag.

Når vi gør vor pligt har vi altid sjælefred,
For vor Gud står os bi, Han vil altid kæmpe med.
Han i prøvens stund sit folk vil sætte fri,
Som kæmper for sandheds sag.

Nu Israels Genløser

Nu Israels Genløser, vor eneste lyst,
Til jorden vil komme igen,
Og være vor styrke, vort lys og vor trøst,
Vor Konge, vor broder og ven.

Vi vide, Han kommer at samle sit tal
Og lede til Zion at bo,
Vi ej skulle græde i dødsmørkets hal,
Men indgå til hvile og ro.

I vantro og mørke vi før måtte gå,
I jammer og tungt slaveri,
Og fjenden var glad, når vor kummer han så,
Men Israel vil snart være fri.

Jeg ved, på hvem jeg bygger

Jeg ved, på hvem jeg bygger;
Jeg ved, hvad fast består,
Når denne verdens skygger
Som røg og støv forgår;
Jeg ved, hvad ej kan svinde,
Hvad aldrig vakle vil,
Når visdom går i blinde
Og vorder dårskabs spil.

Det er den Demantklippe,
Der trodser magt og list;
Den hånd, der ej kan slippe,
Det er min Herre Krist;
Hans Ånd er livets kærne,
Hans ord kan aldrig dø;
Han er den faste stjerne
På tankens vilde sø.

Jeg ved, på hvem jeg bygger;
Jeg ved, hvad fast består,
Når denne verdens skygger
Som røg og støv forgår;
Det røsten er, som lyder
Fra Guds profeters mund,
Det ord, som Jesus byder,
Det er min klippegrund.

Guds Ånd som en ild

Guds Ånd som en ild nu begynder at lue,
Vi sidste dags værket på jorden nu se.
Ja fædrenes håb vi begynder at skue,
Og det som blev talet på jorden skal ske.

KOR:
Vi synge og råbe med Himmelens hære,
Hosianna, Hosianna, for Gud og Hans Søn.
Thi dem i det høje tilkommer al ære
Fra nu og for evig. Amen, ja, amen.

Vor Gud nu har udrakt sin hånd over jorden,
At samle hver hellig trods mørkhedens magt,
Og dertil gengivet sit præstedøms orden,
Og ladet forkynde sin evige pagt.

Nu sønner og døtre i pagten sig fryde,
De råbe, at verden af synd skal opstå
Og modtage frelse og budskabet lyde,
At gøre sig rede til Zion at gå.

Med vandet vi tvættes, og Ånden Gud giver
De sjæle, som ydmygt i pagten indgå.
De lidende salves med olie og bliver
Velsignet af Herren og karske opstå.

O sig, hvad er sandhed?

O sig, hvad er sandhed? den ædleste skat,
Der ej købes for rigdom og guld.
Når tronerne synker i glemselens nat,
Og fjenden berøves sin vælde så brat,
Vor jord skal af den vorde fuld.

Ja sig, hvad er sandhed? den skønneste dyd,
Hvilken Guder og folk kunne nå.
Den findes i havet, på bjerg og i by,
Den stråler fra stjernernes hære i sky,
Enhver den som bytte kan få.

Tyrannernes scepter skal brydes i hast,
Når de kæmpe mod frihed og ret!
Men sandhedens pille bestandig står fast,
Dens grundvold ej rokkes, dens anker ej brast,
Dens kæmper ej kues så let.

Så sig, hvad er sandhed? Fra først og til sidst
Den er summen af alt, som består.
Skønt himlen og jorden omdannes, for vist
skal sandheden stande og ej lide brist —
Den sejrer og aldrig forgår.

Gør, hvad er ret

Gor hvad er ret, thi snart dag det vil blive,
Sejre vil lysets og frihedens sag;
Engle i stilhed nøjagtigt opskrive
Hisset vor vandel hver eneste dag.

KOR:
Gør hvad er ret, lad så følgerne komme!
Svigt ej i kampen for friheds idræt.
Modigen fremad, til proven er omme,
Gud Dig beskærmer, gør derfor kun ret!

Gør hvad er ret, thi nu lænkerne brydes!
Ågene splintres, selv mørket er spredt.
Håbet om frihed af folkene nydes,
Sandheden sejrer; gør altid kun ret!

Gor hvad er ret, o vær tro og frimodig,
Fremad, kun fremad! din løn er beredt,
Torres skal tåren, var vejen end blodig,
Himlen Dig signer, når kun Du gor ret!

Skal vi svigte vore pagter

Skal vi svigte vore pagter, som vi gjort med himlens Gud.
Da Han hørte vore bonner, og fra Babel drog os ud?
Nej,

KOR:
Mer nu end for vi vil kæmpe og stride,
Tro stå til Herren om end vi må lide,
Kæmpe os frem, opnå et hjem
Hos Gud vor Fader til evig tid.

Medens morkets magter prøver at forstyrre Herrens sag,
Skal vi lade os bortrive, og i troen vorde svag,
Nej,

Thi forjættelsen er givet, om vi vil Hans bud,
Våge, bede, stræbe, tåle, og til enden holde ud,
Ja.

Lad os stræbe frem mod målet med de frelste at opnå
Det celestiale rige, og omkring Guds trone stå,
Ja.

Hovedbestyrelsen takker alle, som har medvirket til at gøre Stævnet i Esbjerg til en sukces.

KLOSTERTRYKKERIET

at råbe, lod han sin kappe blive hos mig og flygtede ud af huset!« Så lod hun kappen blive liggende hos sig, til Potifar kom hjem og sagde så det samme til ham. Da han hørte dette, kastede han Josef i fængsel der, hvor kongens fanger sad fængslede.

Men Herren var med Josef og lod ham finde nåde hos fængselets overopsynsmand, så han gav ham opsyn over alle fangerne, og han sørgede for alt, hvad der skulle udføres. Opsynsmanden førte ikke tilsyn med det, der var lagt i Josefs hånd, for Herren var med Josef og lod alt lykkes for ham.

Nogen tid efter hændte det, at ægypterkongens mundskænk og bager forbrød sig mod deres herre, og Farao lod dem kaste i fængsel, hvor Josef passede dem. En nat havde de begge en mærkelig drøm, og da Josef om morgenen spurgte dem, hvorfor de var så nedslåede, fortalte mundskænken sin drøm: »Jeg så i drømme en vinstok for mig, og der var tre ranker på den, og de grønnedes og druerne modnedes; og jeg havde Faraos bæger i min hånd og tog druerne og pressede dem i bægeret og rakte Farao det.« Josef tydede drømmen på den måde, at de tre klaser var tre dage, og om tre dage skulle Farao genindsætte mundskænken i hans embede. »Ville du nu blot tænke på mig, når det går dig vel, og vise mig godhed og omtale mig for Farao og således hjælpe mig ud af dette hus.« Og bageren drømte, at han havde tre kurve på sit hovede. I den øverste kurv var der al slags bagværk til Faraos bord, men fuglene spiste det af kurven. Da sagde Josef: »Det skal udtydes således: De tre kurve betyder tre dage; om tre dage skal Farao hænge dig op på en pæl, og fuglene skal æde kødet af din krop.« Alt skete, som Josef havde forudsagt, men mundskænken tænkte ikke på Josef, men glemte ham.

To år senere havde Farao en drøm. Han drømte, at der op af Nilen steg syv smukke og fede køer, og bagefter steg der andre syv køer op, men de var usle og magre, og de magre køer åd de syv fede køer. Så vågnede Farao, men han sov ind igen og drømte, at han så syv tykke og gode aks vokse op på samme strå, men efter dem voksede syv golde og vindsvedne aks frem; og de golde aks slugte de fulde aks. Så vågnede Farao, og han var bekymret, og han sendte bud efter alle Ægyptens tegnsudlæggere og vismænd, men ingen kunne tyde hans drøm. Men så kom mundskænken til at tænke på Josef, og hvordan han havde tydet drømmene, og at alt skete, som han havde tydet dem. Da sendte Farao bud efter Josef, og Farao fortalte ham sin drøm. Josef sagde til ham: »Faraos drømme betyder begge det samme, og Gud har kundgjort Farao, hvad han vil gøre. De syv køer er syv år og de syv aks er syv år. Der skal komme syv år med stor overflod i hele Ægypten, men efter dem kommer der syv hungersnødsår. At drømmen gentog sig to gange betyder, at sagen er fast besluttet af Gud, og at han snart vil lade det ske. Nu skulle Farao udse sig en klog mand og sætte ham over Ægypten, og lade indsamle afgrøden fra de gode år, der kommer, så den kan tjene til forråd for landet i de syv hungersnødsår, så ikke landet skal gå til grunde.«

Farao sagde til Josef: »Efter at Gud har åbenbaret dig alt dette, kan ingen måle sig med dig i indsigt og kløgt; du skal forestå mit hus, og efter dit ord skal mit folk rette sig; kun tronen vil jeg have forud for dig.« Så lod Josef indsamle forråd, og da de syv gode år var omme, og hungersnøden kom til alle andre lande, kunne Josef åbne kornlagrene og sælge korn til ægypterne.

Josef var 30 år, da han kom til Farao, og Farao gav ham navnet Zafenat-Panea og lod ham ægte Asenat, en datter af præsten Potifera i On; og før hungersnøden kom, havde han fået to sønner, Manasse og Efraim.

Fra alle lande kom folk for at købe korn i Ægypten, og da Jakob hørte, at der var korn at få der, sagde han til sine sønner: »Drag ned og køb os noget, at vi kan blive i live og undgå døden!« Så drog Josefs ti brødre ned til Ægypten for at købe korn, men Jakob sendte ikke den yngste søn, Benjamin, med. Da Josef var den, der solgte korn, kom hans brødre til ham og kastede sig ned til jorden for ham. Han kendte dem, men lod fremmed over for dem og talte hårdt til dem og spurgte dem, hvor de kom fra. De svarede, at de kom fra Kana'ans Land for at købe føde. Josef kom i tanker om de drømme, han havde drømt om dem, og beskyldte dem for at være spioner. Men de benægtede dette og sagde, at de var brødre og ærlige folk. De fortalte, at de havde været tolv brødre, men at een, den yngste, var hjemme hos deres fader, og een var ikke mere. Men Josef sagde til dem, at de kunne ikke slippe derfra igen, før den yngste broder kom hid, en af dem skulle rejse hjem for at hente ham, og imens skulle de andre holdes fanget. Han holdt dem i forvaring i tre dage og sagde så til dem: »Vil I beholde livet, så skal I gøre således, thi jeg er en mand, der frygter Gud: Er I virkelig ærlige folk, så lad een af eder blive tilbage som fange i det fængsel, som I sad i, medens I andre drager hjem med korn til at stille hungeren i eders huse; og bring så eders yngste broder til mig, så skal eders ord stå til troende, og I skal slippe for at dø«. Og de kom i hu, hvad de havde gjort mod deres broder og sagde til hverandre, at de havde fortjent dette. Josef beholdt Simeon som pant og befalede, at deres sække skulle fyldes med korn og at deres penge skulle lægges tilbage i hver enkelts sæk. Da de gjorde holdt på vejen, opdagede de pengene i deres sække, og da de kom hjem, fortalte de deres fader, hvad der var hændt dem, og at Benjamin skulle drage med dem, når de kom igen. Men deres fader ville ikke lade Benjamin drage afsted og sagde: »I gør mig barnløs; Josef er ikke mere, og Simeon er ikke mere, og nu vil I tage Benjamin; det går altsammen ud over mig!«

(Fortsættes).

Store tanker og et rent hjerte skænker alene Gud. *Goethe.*

Nyt fra hjælpeorganisationerne

Kvindelig hjælpeforening.

Lad os gå nogle få år tilbage i historien og tænke på nogle af de begivenheder, der skete, og som skulle blive af vital og trosfremmende betydning for hver eneste sidste dages hellig.

I mange, mange år havde Herren våget over Amerika, for det måtte være et frit land, hvor hans Kirke igen skulle bringes frem på jorden. Og i begyndelsen af 1800-tallet var så tiden inde til, at et vidunderligt værk skulle komme frem blandt menneskenes børn.

Profeten Joseph Smiths forældre flyttede mange gange i løbet af få år. De udholdt mange skuffelser og vanskeligheder og havde sommetider også held med sig. Men Herren havde et stort værk for Joseph Smith at udføre, og dette værk kunne bedst udføres af familien, når den boede på et bestemt sted, så efter mange års flytten fra det ene sted til det andet flyttede familien Smith endelig til Palmyra, New York. Det var her, Herren ønskede de skulle være. Her var det sted, Herren havde beredt for dem. Her var det, at Herrens hensigter skulle opfyldes. Her var det, at den unge Joseph modtog besøg af engle og af vor himmelske Fader og Frelseren.

Der fulgte mange vidunderlige åbenbaringer angående det store værk, som profeten skulle udføre — nemlig at organisere Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Efter de mange år, hvor folk på jorden havde levet i mørke, skulle evangeliet bringes tilbage til menneskeheden. Det samme evangelium, som Frelseren forkyndte, skulle gengives til menneskenes børn.

Efter organiseringen af Kirken fulgte der mange år med lidelser og prøvelser, og der var mange, hvis tro ikke var stærk nok til at udholde denne forfølgelse, og de faldt fra. Men mange var trofaste og standhaftige under alle prøvelser. De blev drevet fra by til by, fra stat til stat. Deres hjem blev taget fra dem eller ødelagt, og deres personlige ejendele konfiskeret. Kulde, sult, savn, sygdom og lidelser var altid med dem. Ikke desto mindre voksede Kirken og vandt i styrke.

Men da deres profet var slået ihjel og forfølgelsen blev stærkere, opgav de endnu engang alt og begav sig på vandring over de øde sletter for at søge sig et hjem, hvor de kunne bo i fred og dyrke Gud, som de ønskede det. Aldrig før eller siden har man set en sådan udvandring. De drog tusinder af kilometer for at finde et tilflugtssted og bragte kun med sig, hvad de kunne have på deres oksekærrer eller håndkærrer. Mange af deres kære døde og blev begravet langs vejsiden med kun et par sten til at markere deres sidste hvilested.

Det sted, de kom til, var en øde ørken uden skyggefulde træer til at beskytte dem mod solens ubarmhjertige stråler. Men de vaklede ikke, de gav sig til at bygge huse, dyrke jorden, så deres korn og

Esbjerg 15., 16. og 17. juli.

høste afgrøden. I dag står der et mægtigt rige, et af de smukkeste og bedste i landet.

Mange gav store ofre, for at denne drøm kunne blive virkelighed. Mange kæmpede hele deres liv igennem for at opbygge fremtiden for dem, der skulle følge efter dem. Der findes ikke ord nok til at prise og takke disse stålsatte, trofaste pionerer.

Hver sidste dages hellig i dag har en pligt at udføre. Vi er ikke kaldet til at bringe ofre som disse pionerer, men hver dag har vi anledning til at forsvare vort vidunderlige evangelium. Der findes ikke noget, der hedder at stoppe op på halvvejen for en god sidste dages hellig. Vi er enten faste troende, standhaftige bærere af sandheden, eller vi skulker fra en hellig pligt, som er blevet os givet. Vi har selv påtaget os dette ansvar, da vi blev medlemmer af kirken.

Er vi, som har det privilegium at være medlemmer af denne Kirke, fuldt ud klare over de pligter, som vi bør påtage os, eller er vi kun medlemmer af navn? Anerkender vi eet princip og fraviger et andet? Vogter vi vort vidnesbyrd som noget meget kosteligt? Er vi villige til at påtage os vor del af arbejdet og ansvaret, eller prøver vi at finde undskyldninger og den letteste vej at slippe fra det på? Hver eneste en har en pligt at udføre, og hvis vi ikke er villige til at gøre vor del, vil vi finde, at vi sakker bagud, medens Kirken går videre uden os, fordi Herrens værk vil gå fremad. Vi er lykkelige, når vi udfører vor part, og utilfredse og bedrøvede, når vi skulker fra vor pligt.

Lad os altid være villige til at løfte den standard, som vore ædle pionerer led og døde for. Løbet vindes ikke af den hurtige eller den stærke, men af den, der holder ud til enden.

Mary G. Sorensen,
Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Søndagsskolen

NADVERVERS FOR JULI OG AUGUST:

Han lever, Han lever, og ydmygt her
vi samles at mindes vor Frelser kær.
Som dine børn vi søger at lære
at leve vort liv, Dig Gud, til ære.

Vi er allerede halvvejs gennem året. Hvor meget har vi forbedret os? Har vi i det hele taget forandret os? Hvad har vi — ærlig talt — opnået i de forløbne 6 måneder? Vi kommer sikkert til mange forskellige slutninger, hvis vi rigtig sætter os til at tænke over det.

Er vore undervisningsmetoder blevet spor bedre i den forløbne tid? Har vi nu også lagt hele vort hjerte i det arbejde, vi påtog os: at undervise i *evangeliets budskab* hver eneste søndag? Følger vi de foreskrevne lektiekursus, hvorved vi underviser klassen i *Herrens*

lærdomme, eller taber vi den egentlige hensigt med søndagsskolen: Undervisning om *evangeliet* — helt af syne.

Kirkens store mission er at frelse menneskene ind i Guds rige. Med mindre vi sætter vore anstrengelser ind herpå, opnår vi ikke den egentlige hensigt med vor eksistens som en Kirke og som et folk.

Er der nogen i denne organisation, som tror, at de har lov til at skabe vore klasser om til almindelige diskussionsklubber, hvor et hvilket som helst emne kan blive diskuteret?

Er der nogen, som ikke forstår, at den eneste grund til, at vi har klassearbejde i søndagsskolen — eller i andre af Kirkens møder — er, at medlemmerne skal oplæres i Kirkens autoriserede lærdomme, således at disse forstås tydeligt. I modsat fald bliver de ikke omvendt til dem og kan derfor ikke leve efter dem og således udarbejde deres egen frelse.

De lærere, som laver deres klasser om til diskussionsklubber, svigter deres pligt; *det samme gør de, der nægter at følge det planlagte lektiekursus for deres klasser.* De gør Kirken, sig selv og medlemmerne af deres klasse en meget stor uret ved ikke at undervise om *evangeliet* i de klasser, da det er det, som er midlet til omvendelse for de mennesker, der trofast møder op.

Ældste Mark E. Petersen, medlem af De Tolvs Råd, siger:

»Overdreven spekulation i lærdommene leder kun til forvirring og tvivl......

Betyder det noget som helst for Dem eller Deres evige frelse, om de ti tabte stammer er fundet, registreret og katalogiseret? ......Der er nogle, som går til yderligheder, når der er tale om Visdomsordet, idet de siger, at vi bryder det åbenbarede ord, hvis vi spiser kød eller kødprodukter, hvidt sukker eller hvidt mel...... Sådan noget er blot folks meninger og har ingen som helst forbindelse med Kirkens lærdomme...... Overdrevne spekulationer frelser ingen. De omvender heller ikke nogen. Hvad skal man så spekulere for? *Vor opgave er den at hjælpe til at tilvejebringe evigt liv for mennesket. Den rene, uforfalskede sandhed kræves for at kunne gennemføre den.*«

Lad os beslutte os til at holde Kirkens sande lærdomme. De er fremstillet klart og tydeligt. Vi bør undervise i dem og ikke lade os drives og kastes hid og did af alle mulige lærdomme, som falder os ind.

Søndagsskolens hovedbestyrelse:

Roy E. Christensen, præsident. *Inger M. Fischer,* sekretær.

Primary

Vi er nu kommet til sommermånederne, og det er lidt vanskeligt at få børnene til at komme til møderne. Der er derfor en del af vore Primary, der holder ferie.

Vi standser op et øjeblik og ser tilbage over det Primary-år, der er gået, og vi kan ikke lade være med at blive lidt bevægede, når vi af

Esbjerg 15., 16. og 17. juli.

rapporterne kan se den hengivenhed, De har vist Kirken og Deres gren ved at undervise børnene om den vidunderlige mission, Herren udførte.

Gennem den forbindelse vi har haft med hinanden, er vi her i hovedbestyrelsen overbevist om, at vi alle er klare over, at Primary-organisationen har en umådelig indflydelse på børnenes liv, idet den opbygger en del af deres karakter; en god hjælp i deres opdragelse, giver dem gode kammerater i behagelige omgivelser — altsammen under samvittighedsfulde kvinders ledelse.

De nævnte ting er allesammen vigtige bestanddele af barnets liv, og Primary kan gøre det, som ingen verdslig skole kan give det, og som mange hjem forsømmer at give dem, nemlig at lære at tro på Gud.

Vi tror, at der ikke er noget, der er vigtigere for et barns fremtid, for dets lykke, for hvad det kan opnå i livet, end det at have den forsikring i deres hjerter, at Gud lever og styrer alle ting.

Igen vil vi sige Dem så mange tak for det år, der er gået. Lad os alle se frem til det nye Primary-år med fornyet begejstring og et stadigt stærkere ønske om at kunne gøre noget mere.

Hovedbestyrelsen for Primary:

Roy E. Christensen, præsident. *Inger M. Fischer,* sekretær.

Genealogisk forening.

Om to måneder får de sidste dages hellige et stort ønske opfyldt, idet templet i Bern skal indvies den 10. september. Men det vil også sige, at al motivering for emigration — af hensyn til Kirken — bortfalder.

Vi ved alle, hvor mange gode, dygtige søskende vi i de senere år har sagt farvel til, fordi de mente, de ikke ville undvære de velsignelser, som følger med tempelarbejde, og derfor forlod de den danske mission.

Det behøver vi ikke mere nu — heldigvis kan vi vist godt sige, for der er brug for os alle herhjemme, Og jeg er vis på, at det nu vil blive inden for mulighedens grænse for de fleste af os at få midler til en tur til Bern og derved få del i de belæringer, der fås.

Vore ledende mænd inden for Kirken ved ganske nøje, hvad de gør, når de udarbejder planerne for vore forskellige organisationer, og naturligvis også med hensyn til Genealogisk forening. Der prøver vi at lære søskende, hvad genealogisk arbejde er, hvorfor vi skal udføre det, og hvordan det skal gøres. Men der er den forskel på denne organisation og alle de andre i Kirken, at der arbejder vi ikke blot for vor egen udvikling, men vi hjælper dem på den anden side, som venter på hjælp fra os, og som ikke kommer videre uden os. Vi levende kan selv studere, høre, lære af andre. Kort sagt, vi er selv med til at udvikle os så meget, vi ønsker — vore afdøde mangler vor medvirken for deres videre udvikling.

Vi mødes til Stævnet

Lad os derfor vise vor taknemmelighed mod vor himmelske Fader, fordi vi nu får templet i Bern, og derigennem får chancen, for at opnå celestial herlighed, ved at komme til de genealogiske møder for at lære om principperne for denne del af Kirkens arbejde og derigennem ikke blot udarbejde vor egen frelse, men også frelse for vor afdøde slægt.

Irma Petersen, lærerinde, Genealogisk forening, København.

Personlige nyheder fra nær og fjern.

Fødselsdage:

Herning: Den 14. juli fylder søster Hilda Overgaard 60 år. Hjertelig til lykke!

Aalborg: Den 16. juli fylder broder Otto Alfred Sigvard Simonsen 60 år. Hjertelig til lykke!

Løgstør: Den 19. juli fylder søster Petra Kjærgaard 65 år. Hjertelig til lykke!

Randers: Den 1. august fylder broder Jens August Oscar Petersen 60 år. Hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, Ted J. Mortensen, viedes den 1. juni i Idaho Falls Templet til Thella Bunnell. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, Werner S. Rønne fra Horsens, viedes den 10. juni i Salt Lake Templet til Anna Kovaltsenko, tidligere Herning. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Nyt fra U.S.A.: Tidligere missionærer i den danske mission, Theral Nielsen og hustru, LaVerle Morley Nielsen, har den 30. april fået en søn, der har fået navnet Kirk Morley Nielsen. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, søster Francis L. Mills, sender fra sit hjem i Bridge, Idaho, de venligste hilsener til alle søskende og venner i Danmark.

Hilsen fra udlandet: Tidligere missionær i den danske mission, Frank Jørgensen, der for tiden aftjener sin værnepligt i den amerikanske hær i Tyskland, sender de hjerteligste hilsener til alle søskende og missionærer i den danske mission.

Dødsfald i U.S.A.: Missionær Gerald Arlyn Jensen, som for tiden arbejder i Esbjerg, har fra Salt Lake City, Utah, modtaget meddelelse om, at hans fader pludselig er afgået ved døden den 7. juni og begravedes den 11. juni. Vi udtrykker vor inderligste deltagelse med ældste Gerald Jensen og hans familie.

Ældste Gerald Jensen fortsætter sin missionærgerning i den danske mission.

Esbjerg 15., 16. og 17. juli.

Besøg fra Amerika: Tidligere missionspræsident i den danske mission (fra 1928 til 1934) *Holger M. Larsen,* er i øjeblikket på besøg i Danmark i sin egenskab af dansk vicekonsul i Salt Lake City, Utah. Det danske udenrigsministerium har inviteret alle sine honorære konsuler i hele verden til en 4-dages kongres i København fra 15. til 18. juni, og af de 480 konsuler har 247 modtaget indbydelsen og er kommet til Danmark fra alle egne af verden. Holger M. Larsen ankom den 12. juni med polar-ruten fra Los Angeles og vil opholde sig i Danmark indtil 19. juli og vil bl. a. overvære Rebild-festen den 4. juli. »Stjernen« ønsker broder Holger M. Larsen hjertelig velkommen til Danmark og håber, han må tilbringe en dejlig tid i sit gamle land.

Kredslærerindernes budskab

»Han svarede ham: Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind. Dette er det største og første bud. Der er et andet, der er dette ligt: Du skal elske din næste som dig selv. På disse to bud hviler hele loven og profeterne.« (Matt. 22:37—40).

Det var en lovkyndig, der stillede det spørgsmål, som frembragte dette svar. I Lukas's fremstilling af det samme sagde den lovkyndige for at retfærdiggøre sig selv: »Hvem er så min næste?« Som svar har vi den vidunderlige beretning om »Den barmhjertige samaritan«, som findes i Lukas 10:30—37. Det 37. vers siger: »Han svarede: »Den, som øvede barmhjertighed imod ham«. Da sagde Jesus til ham: Gå du hen og gør ligeså.« Dette bud er for os i dag det samme, som det var for folket på Kristi tid.

Annie Marion Maclean skriver i sin bog »Vor næste«, der blev udgivet i 1922, følgende, idet der tales om folket i De Forenede Stater:

»Vi forstår nu, at fra de mange er der fremkommet en stærk nation; vi bøjer vore hoveder i ydmyghed i anerkendelse af den sandhed, at vi er medlemmer af hinandens nationer. Hvis et medlem lider, lider de andre med det. Når kan vi atter med berettigelse spørge: Og hvem er min næste?«

Ingen organisation i Kirken har gjort mere for sin næste end Kvindelig hjælpeforening. Ifølge rapporten fra det første møde, som blev holdt den 17. marts 1842, sagde Emma Smith, at foreningens hovedformål var velgørenhed. Dette er også tilfældet i dag, og når en eller anden af os finder et menneske, som trænger til hjælp på en eller anden måde, så skulle vi søge at yde denne hjælp gennem Kvindelig hjælpeforening. Når vi gør dette, kan vi med sandhed sige, at vi udviser kærlighed. Elsker vi da ikke Herren af hele vort hjerte og vor næste som os selv? Kvindelig hjælpeforenings arbejde lærer os at gøre dette hver eneste dag.

Vi mødes til Stævnet

Kredslærernes budskab.

Trosartiklerne

Artikel 10: »Vi tror...... at jorden vil blive fornyet og få sin paradisiske herlighed.«

Fornyelse og opstandelse.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige lærer os dogmet om en bogstavelig opstandelse og en virkelig genforening af de dødes ånder og de legemer, som de var iklædt i deres dødelige tilstand. En overgang fra dødeligheden til udødelighed vil være privilegiet for nogle af dem, som vil være i kødet på tiden for Herrens komme, og som på grund af deres personlige retfærdighed vil blive sparet for gravens søvn.

»Nær forbunden med og svarende til jordens forudbestemte fornyelse, hvorved vor planet skal overgå fra sin nuværende sørgelige og faldne tilstand til en forherliget fuldkommenheds tilstand, er opstandelsen af alle de væseners legemer, som har haft deres tilværelse på den.« (*Trosartiklerne,* af James Talmage, side 364. Se også Matt. 28:5—7; Mark. 16:1—7; Luk. 24:1—8; Johs. 20:1—2; Nephi 9:6, 12, 13).

Følgende er nogle almindelige betragtninger angående opstandelsen: 1) Den er lige så almengyldig og vidtrækkende som døden selv; 2) Et opstandent legeme har kød og ben, men ikke blod; 3) Opstandne legemer er fri for deformiteter, men af skikkelse er de, som de blev nedlagt. Der er ingen vækst i graven; 4) Legemets identitet opretholdes i opstandelsen; 5) Ingen væsentlig del af eet legeme går over i et andet; 6) Et opstandent legeme begrænses ikke af tyngdekraften eller modstand fra materielle ting.

Selvom dette legeme lægges i graven, vil det opstå igen og blive det udødelige tabernakel for menneskets evige ånd. Vi skal indgå i en ny verden, efter at rejsen på jorden er endt. I denne nye verden skal vi fortsætte vort fremadskridende værk i al evighed. Vor fremgang der vil afhænge af vore handlinger og vor villighed til at rette os efter loven. Altid at fortsætte fremad og opad er det evige liv og menneskets skæbne. Alle ånder går gennem dødens porte ind i Guds paradis, hvor de retfærdige og retskafne bliver modtaget og går ind til en tilstand af fred og hvile.

Døden skiller mand og hustru, forældre og børn. Gennem opstandelsen vil de, som er blevet beseglet for tid og evighed i vore templer, og som har levet værdigt, blive genforenet, og alle familiebånd, som bristede i graven, vil blive knyttet igen.

»Der er ingen død! Bladene kan falde. Og blomsterne kan visne og dø; de venter blot gennem vinterens timer på maj måneds komme«.

(John L. McCreery).

Esbjerg 15., 16. og 17. juli.

Fra missionsmarken

Slagelse: Lørdag den 14. maj holdt Slagelse gren en lille fest. Det blev til en af de helt store dage for os her i Slagelse. Vi var forberedt på, at vi ville blive få den aften, da flere medlemmer ikke kunne komme, og stor blev derfor vor overraskelse, da der rullede *tre* biler ind i mødesalens gård med ialt 20 missionærer og medlemmer.

Vi indledte aftenen med at synge en sang, og derefter åbnede ældste Grant R. Ipsen med bøn. Grensforstanderen bød velkommen og overgav tiden til distriktspræsidenten, ældste A. Gary Anderson, som derefter ledede det store og dejlige program, som vore gæster fremførte for os. Vi hørte historier, sange og sketches. Missionspræsident Junius M. Sorensen holdt en lille tale til os og sagde bl. a.: »Det er lørdag, vi har lov til at more os, men lad os gøre det på en pæn og god måde«. Efter underholdningen fik vi forskellige forfriskninger: varme pølser, ris à l'amande og sodavand.

Vi sluttede med at synge en sang, og ældste Roy E. Christensen sluttede med bøn. Tilstede 32. *V. E.*

København: I København gren blev Mors Dag den 8. maj fejret i søndagsskolen, hvor små og store børn priste deres mødre i taler og sange. Alle de tilstedeværende mødre blev hædret med små blomsterbuketter, uddelt af små piger og drenge, og de to ældste mødre, henholdsvis 83 og 81 år, fik hver overrakt en større buket. Tilstede 130.

I. K. N.

Bornholm: Tirsdag den 10. maj viste broder Harry Petersen fra København sin rejsefilm »40.000 km på Nimbus gennem Canada, USA og Mexico« i Hotel Dana, Rønne. Der var mange tilstede, og de var alle meget glade for den dejlige aften. Mange udtrykte ønsket om at få lejlighed til at se filmen en anden gang igen, og ønskede især at udtale deres varmeste tak til broder Harry Petersen, fordi han kom til Rønne og viste sin interessante film. Vi håber og glæder os til at få besøg af broder Petersen en gang til senere på sommeren. Tilstede 50. *D. N. M.*

Kolding: Lørdag den 14. maj afholdt G.U.F. i Kolding en festaftenen med forskellig underholdning fra hele Esbjerg distrikt. Vi hørte mange dejlige sange, som missionærerne sang for os, ligesom de også underholdt på klaveret, på harmonika og på mundharpe. Efter underholdningen, der varede ca. 1 time, serverede vi forskellige forfriskninger.

Tilstede var 26, og vi havde en dejlig aften, og en tak sendes til alle, der hjalp os at gøre aftenen så festlig, som den blev. *G. H.*

Vi mødes til Stævnet

Odense: Primary i Odense havde mødet søndag aften den 1. maj. Efter den indledende sang og velkomst ved præsidentinden, søster Viola Jensen, udførte børnene et meget fint program. Der var taler og solosang, og to små søstre spillede på blokfløjte. Der blev talt om Jesu barndom og om, hvordan vi kan lære at gøre vor himmelske Faders vilje. Alle børnene sang »Jesus elsker store, små«, og de helt små sang en sød lille sang »Jeg har to hænder små«. Medens der blev spillet »O, sig hvad er sandhed« på orglet, gik fem børn op foran talerstolen, hver med en bog i hånden, og efter tur fremsagde de nogle vers, der symboliserede, at bøgerne talte til os. Bøgerne var Bibelen, Mormons Bog, Lære og Pagter, Den kostelige Perle og et af Primarys lektiehefter. Til sidst fremsagde alle børnene i kor et lille vers om, at vi skulle søge visdom i disse bøger. Derefter var der atter et par små taler, bl. a. om »at komme hviledagen i hu«. Efter endnu en sang af børnene forklarede missionær, søster Elva Andersen, hvad børnene lærer i Primary. Tilstede 85.

Odense: Det er vidunderligt, når det arbejde, man er begyndt på, går godt, og det må man sige, det gør for den nye aktivitetsleder i G.U.F. i Odense gren, broder Weber Bøgebjerg Petersen. Den 12. marts var der en dejlig fodtur på 16 km til Kærbjergskovene, og den 7. april en kombineret cykle- og fodtur til landsbykirken i Stenløse og derefter til dyreparken i Kratholm, hvor de medbragte madpakker spistes.

Den 7. maj afholdtes forårsfest i kirken. Den var arrangeret af ældste Gale Jensen, broder Bent Gjennerskov og broder Weber Bøgebjerg Petersen, og var under ledelse af præsidenten for G.U.F., broder Chr. Klokker Hansen. M-mænd og Gleaner-piger opførte en lille skuespil, »Pionererne«, der omhandlede pionerernes vandring over sletterne, til de nåede Saltsødalen, hvor Brigham Young udtalte »Her er stedet«. Missionærer opførte herefter en morsom sketch. Aftenen sluttede med forskellige lege og dans. Der solgtes forfriskninger, og der indkom herved et lille beløb til støtte for grenens budget. Tilstede ca. 100.

Den 19. maj foretoges en fodtur langs Odense kanal til Stige, hvor blomsterudstillingen besås. Trods det dårlige vejr var der mødt 15 deltagere.

2. pinsedag, den 30. maj, foretoges en cykletur på 45 km. Turen startedes kl. 8 morgen og gik ad Kerteminde-landevejen over Guls kro til Ulriksholm ved Kølstrup, derefter til Ladbyskibet, hvor der var en times ophold til at se på dette fund fra vikingetiden. Turen gik derefter til Kerteminde nordstrand, hvor der var et ophold på ca. 4 timer, som gik med leg, boldspil og roning. Hjemturen startede kl. 15 over Munkebo, hvor deltagerne var oppe at nyde udsigten fra Munkebo Bakke. Turen endte kl. 18 med samling i kirken i Lahnsgade. Tilstede ialt 32, heraf 27 brødre og søstre og 5 undersøgere.

C. K. H.

Esbjerg 15., 16. og 17. juli.

Aarhus: Tirsdag den 17. maj åbnede Aarhus gren en Primary i Højbjerg ved Aarhus i broder og søster Haupts hjem med søster Grete Haupt som præsidentinde og søster Nanna Petersen som 1. rådgiver og sekretær.

Mødet begyndte kl. 16, og der var mødt 20 børn, forventningsfulde og spændte på, hvad Primary egentlig er. Efter sangen »Pas på, lille øje« og bøn bod søster Haupt velkommen og forklarede først børnene, hvad Primary er. Derefter blev der leget forskellige lege og ind imel-

lem blev der serveret lagkage. Inden afslutningen læste broder Henry Haupt en fortælling »Gør mod andre« og forklarede bagefter betydningen af historien. Mødet sluttede med sangen »Engang var Jesus et lille barn« og bøn.

Det er med stor glæde, at vi med Guds hjælp har fået det store privilegium at åbne en Primary her i Højbjerg, og det er vort håb og vor bøn, at det må blive til glæde og velsignelse for børnene og til gavn for missionærerne i deres missionærarbejde her i Højbjerg.

Grete og Henry Haupt.

Aarhus: 2. pinsedag, den 30. maj, afholdt G.U.F. i Aarhus gren en udflugt til det skønne Mols. Vi mødtes alle ved kirken med et strålende humor og veloplagte til en dejlig udflugt. Båden bragte os på en times tid over vandet til Mols, hvor vi tilbragte dagen med forskellige lege. Solen skinnede fra en skyfri himmel hele dagen og var med til at gøre turen vellykket. Ved 16-tiden brod vi op og sejlede tilbage til Aarhus, alle med et minde rigere. Tilstede 30. *H. H.*

Aarhus: Aarhus-spejderne har sendt os en liste over de krav, som de stiller for at opnå pionernålen.

Kravene er for spejdere:

1) Været spejder i mindst 6 måneder.
2) Have aflagt spejderløftet.
3) Komme regelmæssigt til søndagsskolemøderne.
4) Komme regelmæssigt til spejdermøder og ture.
5) Gennemført en Hike på mindst 24 timer uden telt.
6) Have deltaget i en lejr på mindst 7 dage.
7) Kende pionernålens betydning (Kirkens pioner).

For ulve:

1) Været ulv i mindst 6 måneder
2) Have aflagt ulveløftet.
3) Komme regelmæssigt til søndagsskolemøderne.
4) Komme regelmæssigt til ulvemøder og ture.
5) Deltaget i og gennemført 30 km vandringen.
6) Have deltaget i en lejr på mindst 5 dage.
7) Kende pionernålens betydning (Kirkens pioner).

For både ulve og spejdere gælder følgende:

Der kan ikke dispenseres fra kravene i § 1—7.

Nålen er ikke ejendom, og hvis kravene ikke opfyldes, bliver nålen taget tilbage igen, indtil kravene atter opfyldes.

Nålen kan dog overdrages til en dreng som ejendom, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Hvis en dreng får nålen som ejendom, må han have et bevis fra sin tropsfører (flokfører) på, at han har erhvervet nålen som ejendom.

Alle førerne har efter deres udnævnelse ret til at bære nålen og til at erhverve den som ejendom.

Der skal betales kr. 4.00 ved modtagelsen af nålen. Dette beløb tilbagebetales, når nålen inddrages igen. *S. A. S.*

Referater til Stjernen

af begivenheder i missionen bedes indsendt *straks* efter at disse har fundet sted og aldrig senere end den 5. i den følgende måned. — Vi modtager jævnligt referater, der er flere måneder gamle, og da sådanne ikke har megen interesse for læserne, vil referater, der indsendes mere end en måned efter begivenhederne, kun undtagelsesvis blive optaget i »Stjernen«. — Alle referater bedes forsynet med *underskrift* eller forbogstaver, hvad indsenderne også meget ofte glemmer.

Esbjerg 15., 16. og 17. juli.

Bemærk:

Under stævnet i *Esbjerg* vil der blive afholdt præstedømsmøde

SØNDAG DEN 17. JULI KL. 8,30.

Ældsternes kvorum og det aronske præstedømme vil have møder hver for sig *Missionspræsidentskabet.*

DÅB

RANDERS:
22. maj:

Olga Nielsen Justensen, døbt af ældste Marlin R. Anderson, håndspålæggelse af samme.

Claus Eilof Seerup Justensen, døbt af ældste Marlin A. Anderson, håndspålæggelse af ældste George E. Jensen.

AALBORG:
1. maj:

Annelise Hellemann, døbt af ældste Franklin O. Nielsen, håndspålæggelse af ældste Charles K. Cochrane.

Kristine Laursen, døbt af ældste David A. Hansen, håndspålæggelse af ældste Blaine P. Jensen.

ODENSE:
17. maj:

Arne Johansen, døbt af ældste Robert A. Bryson, håndspålæggelse af ældste Floyd A. Nelson.

KØBENHAVN:
8. maj:

Erhard Adolph Herman Frederiksen, døbt af ældste Allen I. Kidd, håndspålæggelse af missionspræsident Junius M. Sorensen.

Inger Johanne Frederiksen, døbt af ældste Allen I. Kidd, håndspålæggelse af samme.

Kurt Frederiksen, døbt af ældste Merwyn G. Lamb, håndspålæggelse af samme.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Velsignelser:

Aarhus: 1. maj: Johannes Martin Nielsen og Petrine Maria Thomsen Nielsens datter, Kirsten Mariane Nielsen, velsignet af ældste Glenn A. Smith.

Ordinationer:

Silkeborg: 24. april: Knud Rasmussen ordineret til ældste af missionspræsident Junius M. Sorensen.

Slagelse: 3. april: Dennis Collingford Hansen ordineret til diakon af Gustav Olsen.

Victor Hansen ordineret til lærer af Alfred M. Pedersen.

København: 1. maj: Torkil Emil Dresso ordineret til diakon af Knud Hentzen.

Niels Preben Ingemann Johansen ordineret til diakon af Harry Petersen.

Carl Christian Bernhardt Svendsen ordineret til præst af Harry Petersen.

Amager: 22. maj: Peter Ludvig Rasmussen ordineret til diakon af ældste William Keith Mortensen.

Dødsfald:

Hjørring: Den 5. maj døde søster Ejdelis Paula Ulrikke Christensen Nielsen, 49 år gammel. Æret være søster Nielsens minde!

Emigrationer:

København: Den 7. maj er Else Bertha Corelli emigreret til Salt Lake City, Utah.

Amager: Den 7. maj er Poul Erik Konnerup Kristensen og Ingrid Marion Jensen Kristensen emigreret til Mesa, Arizona.

Missionærforflyttelser:

24. maj: Allen I. Kidd fra København til Slagelse.
30. maj: Darlene Joyce Peterson fra Odense til Aalborg.
Phyllis Darlene Peterson fra Aarhus til Randers.
June Pehrson fra Aarhus til Odense.
Ruth Henriette Hendrickson fra Randers til Aarhus.
Karin Ingeborg Aronson fra Aalborg til Aarhus.

Missionærankomster:

Med »Stockholm« fra New York er følgende missionærer den 20. maj ankommet til den danske mission:

William Don McBride fra San Bernardino, Californien, beskikket til at arbejde i Slagelse.

Gerald Clifton Henricksen fra Smithfield, Utah, beskikket til at arbejde i Esbjerg.

Marius Aldrid Christensen fra Tremonton, Utah, beskikket til at arbejde i Kobenhavn.

David Joseph Johnson fra Las Vegas, Nevada, beskikket til at arbejde i København.

Lee Kenneth Christensen fra Los Angeles, Californien, beskikket til at arbejde i Esbjerg.

Esbjerg 15., 16. og 17. juli.

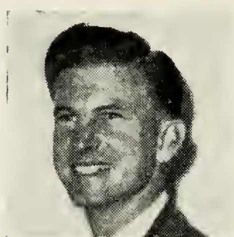
Med »Stavangerfjord« fra New York over Oslo er følgende missionærer den 5. juni ankommet til den danske mission:

Pouline Jensen fra Brigham City, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Ingrid Dam fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Amager gren.

Margit Christiansen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Vi byder de nye missionærer hjertelig velkommen til den danske mission.

Wm. Don McBride.

Gerald C. Henricksen

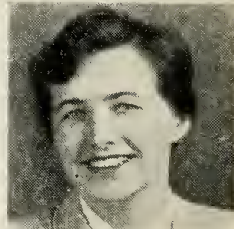

Marius A. Christensen.

David J. Johnson.

Lee K. Christensen

Pouline Jensen.

Ingrid Dam.

Margit Christiansen.